

amit az is lehetővé tett, hogy megnőtt a zenekar létszáma. Sikertől egy nagyobb, stabilabb vonósgárdát kialakítani.

V. P.: *Kiket tudtak vendégművészként meghívni?*

S. L.: Aki jelenetős művész van Magyarországon az mind a mai napig rendszeresen megfordul Miskolcon. Ha csak az elmúlt évadot nézzük, volt itt Vásáry Tamás, Ránki Dezső, Frankl Péter, Prunyi Ilona, Bogányi Gergely és Jandó Jenő. Vezényelte a zenekart Kocsis Zoltán. De nemzetközi sztárok is megfordultak nálunk mostanában, például Reinhold Friedrich trombitaművész, vagy Abe Keiko japán marimbaművész, vagy Frank Lloyd kürtművész.

V. P.: *Ezek a meghívások anyagilag megterhelőek lehetnek a zenekar számára, mi a szerepe Önnek a műsor összeállításokban?*

S. L.: Alapvetően természetesen ez a zenegazgató feladata, de néha nekem is voltak vágyaim, elképzeléseim, amelyek időnként megjelentek a műsorban. De ezek valóban költséges dolgok, tehát kooperálnunk kell, az én feladatomban, hogy a vágyakat és a lehetőségeket kiegyensúlyozzam. Az első negyedévben dől el az éves költségvetésünk. Elmondhatom, hogy az utóbbi években nem szűkültek a lehetőségeink, nagyjából egy szinten voltak. A tervezés időszakában drágább művészekre is gondolhatunk, mert eldönthetjük, hogy mire

költjük a pénzünket. A jelentős önkormányzati támogatás közel kétharmadát adja az éves költségvetésnek, ezenkívül van a minisztériumtól érkező, az önkormányzati zenekaroknak szóló kiegészítő támogatás, és vannak saját bevételeink is.

V. P.: *Milyen jegyárakkal tudnak számolni?*

S. L.: Átlagosan ezeröttszáz forintos jegyárakkal dolgozunk, ez alól csak az újr-évi koncertek kivételek, amelyekből hármat is csinálunk négyezer forintos helyárakkal. Tudunk tervezni, hiszen stabil a bérleti rendszerünk, jelentős, körülbelül kétezer vásárlóval. Három nagyzenekari sorozatot szoktunk végigvinni, idén négyet is sikerült. Ezeknek megvan az anyagi fedezete. Ez Miskolcon 33, Budapesten és külföldön 7-7 koncertet jelent. A külföldi koncertek nem hagnak, a testvérvárosunk Aschaffenburg, legutóbb például a Verdi Requiemet adtuk elő az ottani kórusral. De két hete Kassán voltunk, amely szintén a testvérvárosunk. Június elején pedig a Szófiai Zenei Hetek elnevezésű fesztiválon volt két fellépése az együttesnek.

V. P.: *Mindig a teljes gárda lép fel? Vannak a zenekar tagjaiból alakult kisebb együttesek?*

S. L.: Igen, a Reményi Ede Kamarazenekar immár huszonöt éves, ez tisztán vonós

együttes, de működik egy fúvósötösünk és két vonósnegyedünk is. Ők önállóan is fellépnek, de nálunk az a szokás, hogy a nagyzenekari sorozatokhoz kamarazenekeari esetekeket is kínálunk, amelyeken ezek a kamaragyüttesek kapnak lehetőséget.

V. P.: *Tavaly szintén nagy változás történt az életükben, hiszen új koncertteremhez jutottak. Miben segített ez?*

S. L.: Az új hangversenyteremhez nem tartoznak egyéb infrastrukturális lehetőségek, ezért megtartottuk a régi székelyünket a Malomban, amelyben 1984 óta működik a próbatermünk. De így is sokkal több hangversenyt tudtunk rendezni ebben az évadban, hiszen már nem csak a színházi szabad hétfők állnak a rendelkezésünkre. Azzal, hogy a hét többi napja is a miénk vagy nyolc zenekari esttel többet tudtunk tartani.

V. P.: *Most így a nyugdíjazásához érkezve, hogyan látja, mi volt személyes szerepe, sikere a zenekar történeték elmúlt több mint negyed százados létében?*

S. L.: Egy olyan jól működő zenekart hagyok itt, amelyben stabil a zenészek helyzete. Szilárd intézményi keretek között működik kiváló muzsikusokkal, jó hangszerekkel. Ennek örülök. Persze szomorú is vagyok, hiszen sokáig dolgoztam itt, olyan emberi kapcsolatokat kiépítve, amelyek hiányozni fognak.

Nem a nulláról kezd – augusztustól az MSO új igazgatója Szabó Péter

Már dolgozott a zenekarnál, mint művészeti titkár, főtítkár. Ismeri az eddig elért eredményeket, tudja, lehet még magasabbra jutni. Milyen tervekkel indul útnak Miskolcra Szabó Péter – erről beszél az itt olvasható interjúban.

V. P.: *Az első kérdés Önrel kapcsolatban is adódik szinte magától, milyen viszonyban van Miskolccal, a zenekarral?*

SZ. P.: Régi a kapcsolatomban Miskolccal, oda jártam a zeneművészeti szakközépiskolába, majd ott végeztem a főiskolán szolfézs-zeneelmélet-karvezetés szakon. A diplomázás után rögtön a zenekarnál kezdtem dolgozni 1997-ben, mint művészeti titkár. A későbbiekben művészeti főtítkárrá neveztek ki, 2004-ig voltam ott.

V. P.: *Mi volt ekkor a feladata?*

SZ. P.: A zenekar mindennapi életének koordinálása: a koncertek, CD-felvételek, turnék lebonyolítása közben felmerülő feladatok megoldása.

V. P.: *Most Budapesten találkoztunk, mert itt él. Mire váltott?*

SZ. P.: Itt dolgoztam egy piacutató cégnél, de természetesen magtartottam a kapcsolatot az együttesrel. Amikor itt szerepeltek, akkor mindig elmentem a koncertjeikre, és ha lehetőség adódott Miskolcra is lementem meghallgatni őket. Emellett mindig informálódtam sorsukról, helyzetükről.

V. P.: *Ezek szerint a zeneművészeti végzettsége mellett szerzett más irányú szakképesítést is.*

SZ. P.: Igen, az ELTÉ-n kulturális menedzser szakot végzetem, illetve van egy olasz nyelvű idegenvezetői bizonyítvá-

nyom is, de ehhez e céghez azért hívtak, mert ismerték a szervező képességemet. A zenekarhoz a pályázat megnyerése után kerültem vissza.

V. P.: *Elofvasta a Sír Lászlóval készült interjút, de egyébként is, gondolom, tudja milyen a zenekar helyzete ma. Mi az, amit meg akar tartani, mi az, amit meg akar változtatni?*

SZ. P.: A több éve kialakított bérlet-struktúra jól működik, ezt ugyanezen az úton lehet továbbvinni. Amit bővíteni kellene, az az, hogy a régióban újra több hangversenyt tudjunk adni. De a fővárosi és a külföldi megjelenések számát is lehetne növelni. A jelen gazdasági realitásait figyelembe véve pedig szponzorokat kell felkutatnunk, illetve pályázati lehetőségeket kihasználnunk.

V. P.: *Önnek kifejezetten zenei végzettsége van. Ez azt jelenti, hogy esetleg a műsorstruktúra kialakításában is szeretne részt venni?*

SZ. P.: Ez továbbra is a művészeti igazgató feladata, de ha olyan műre akadnék, amely rég volt műsoron, azt javasolnám újra előadni. De szeretném, ha a zenekar tagjaiból alakult művészeti tanács véleménye nagyobb súllyal esne latba a műsorok kialakításánál.

V. P.: *Gondol egyéb tevékenységekre is? Hiszen az önálló CD kiadása is lehet ma már feladat egy zenekar számára.*

SZ. P.: Igen, de hát tudjuk, milyen a lemezkiadás helyzete ma. Valaki megveszötöt, azután terjeszti, ahogy tudja... Ugyanakkor jó lenne, hiszen ezek az anyagok dokumentálják az együttes fejlődését.

De ez a zenekar anyagi lehetőségeinek függvénye.

V. P.: *És akkor itt van Önnek is egy személyes kérdés a végére. Mi az, amit szeretne elérni a következő években a zenekar élén?*

SZ. P.: Szeretném, hogy a zenekar egy világszerte elismert együttes legyen. Mint ahogy az igazgató úr is elmondta, ez egy jól működő együttes. De úgy gondolom, mindig lehet egy kicsit följebb emelni a mércét. Azt szeretném elérni, hogy ne csak a budapesti zenekarok legyenek a zenekarok, miközben a vidékiekről alig lehet valamit tudni. Azt már elérték a miskolciak, hogy a vidék legjobb zenekaraként emlegetik őket, én annak érdekében próbálok meg tevékenykedni, hogy az ország egyik legjobb zenekaraként emlegessék.

Varga Péter

Zenekar-összevonás elbocsátásokkal

A szegedi önkormányzat határozata alapján egyesítik a Nemzeti Színház zenekarát a szimfonikus zenekarral.

E döntés értelmében több muzsikustól is meg kell válnia az összevont együttesnek.

Mi történt, hogyan történik a váltás? Erről kérdeztük Gyüdi Sándor igazgató-karmestert.

– *Június elsejétől egy zenekar működik Szegeden kettő helyett, és tizeneggyel kevesebb zenésszel. Manapság, amikor minden felől elbocsátások hírei érkeznek, felmerül az emberben a kérdés, vajon művészi vagy inkább anyagi megfontolások állnak a háttérben.*

– Eddig hetvenkét tagja volt a szimfonikusoknak, ehhez jött most a színház harminchét zenésze. Ez elméletben 109, de valamivel több, mert a gyesen levő és a helyettese is jött. Ezt a 109 álláshelyet csökkentették 98-ra. Ez kétségtelenül nem szakmai, hanem takarékosági intézkedés.

– *Milyen átfedések voltak a két zenekar tagsága között?*

– Az utóbbi időben ilyen gyakorlatilag már nem volt, egy fél állást töltött be ott az egyik főállású zenészünk.

– *A zenekar próbahely, játszó hely szempontjából mennyire függ a színháztól?*

– Semennyire. Van új székházunk, rendelkezünk szólampróba helyiségekkel is. A színházban gyakorlatilag egy próbára alkalmatlan, más funkciójú teremben volt csak helyünk.

– *És az előadásokat hol tartják?*

– A szimfonikus zenekar a koncerteket a Nemzeti Színházban tartja, más alkalmas terem nincs a városban. A tizenkét felnőtt

bérleti hangversenyre ingyen megkapjuk, a további koncertjeinkre pedig béreljük.

– *Szervezetileg most már egy zenekar látja el a két feladatot, a színházi és a koncert zenélést. Hogyan fog ez történni a napi gyakorlatban?*

– A színházban az operaelőadásokon hagyományosan a szimfonikus zenekar játszott. Most az fog történni, hogy az egyesült zenekar feladatát kibővítik a könnyű műfajok irányába. De ebbe csak a klasszikus könnyűzenei műfajok operettek, musicalek tartoznak bele, a modern jazzos, rockos hangszerelésű darabok nem. Végül is most a zenekarban annyi ember van, amennyivel ezeket az újabb feladatokat el lehet látni.

– *Nem veszélyezteti ez a próbarendet? Nem fog az történni, hogy míg a zenekar egyik része próbál az esti előadásra, jó néhányukra szükség lenne a két nap múlva következő hangverseny próbáján is a másik részben?*

– Ez kétségtelenül jelent egyeztetési nehézségeket, ebben könnyebbés az, hogy az előadások ugyanazon a helyen zajlanak, így legalább azok nem ütköznek. Úgy lehet ezt megoldani, hogy délelőtt próbálunk, és a színházi kisebb csapat pedig este megy oda játszani. Van annyi muzsikuskunk, hogy dolgozhat egy kisebb meg egy nagyobb ze-

nekarunk egyszerre. Például öt fuvolistánk van, ha ketten játszanak egy operett előadásán, még mindig marad három a koncert próbájára.

– *Mindazonáltal a zenekar tagságának egy tizedét el kell bocsátani. Ez azt jelenti, hogy van az egész átalakításnak egy komoly ellenzőtábor.*

– Hogyne lenne, aki kikerül a rendszerből, az nagyon fájdalmasan fogja ezt megélni. De azt kell mondanom, hogy amikor pedagógusokat, orvosokat bocsátanak el, tehát a közsférában ez általános, akkor illúzió lenne azt gondolni, hogy mi ez alól kivételek maradhatunk.

– *Hogyan fogják ezt megoldani, kik fognak távozni a zenekartól?*

– Ennek a folyamatnak még csak az elején vagyunk, ez mindenképpen fájdalmas dolog. Az mindenképpen fontos, hogy nem kaptam utasítást az önkormányzattól arra nézve, hogy a leépítést a lehető legolcsóbban kell megoldanom. Tehát nem feladat az, hogy a nyugdíjasokat vagy a határozott szerződéssel itt lévőket elküldeni, mert nekik nem kell végkielégítést fizetni.

– *Meghallgatások lesznek?*

– Lesznek meghallgatások, de már az új emberek képességeit is nagyon jól ismerjük.

Varga Péter